

novao mitom gotovo na njegovu početku: »Ako, naime, treba pripovijedati mit, lijep i dostojan da ga se čuje.« A također i na kraju: »Stoga ja uistinu već dugo razvijam mit.«

Niti na početku tog mita niti na kraju, nije stavio ono što je u *Gorgiji* dodao: λόγος, logično obrazloženje, da bi naznačio ne samo da je to mit, nego također da ga treba držati obrazloženjem. Tako je, naime, napisao: »Čuj, kažu, vrlo lijep govor za koji ćeš ti misliti da je mit, kako mislim, a ja ga držim obrazloženjem. Naime da ti kažem istinito što sam kanio reći.« Tako i u *Protagori*: »O toj stvari, [349] Sokrate, ne ću ti više pričati mit nego obrazloženje.«

Platonov način poučavanja [in margine]

Tim dodatkom: *obrazloženje* razlikovao ih je od jednostavnog mita. Tako ga je shvatio Olimpiodor u tumačenju njegova <Platonova> mjesta. Kaže da se Platon, kad hoće uzbuditi um ili razum onih koji čitaju, poslužio čvrstim razlozima, kad pak <hoće uzbuditi> δόξαν, mnijenje – istinitim primjerima; kada maštu – mitovima³⁴ – jedanput u *Fedonu*, drugi put u *Simpoziju* i *Protagori* i *Gorgiji*. Budući da je to, dakle, u *Fedonu* o moru i rijekama, po Platonovu otvorenom i ponovljenom priznanju, mit, djetinjasto je pobijanje i sasvim nedostojno Aristotela, tako ozbiljnog filozofa. A to su svi u Aristotelovoj prirodnoj filozofiji i lažljivi i netočni i nepouzđani sofizmi protiv Platona.

KRAJ

³⁴ Usp. OLYMP. in Grg. 46.6.23 – 28 καί φησιν ὁ Πλάτων ὅτι εἰ βούλει κατὰ νοῦν ἐνεργῆσαι, ἔχεις ἀποδείξεις ἀδαμαντίνους δεσμοῖς θηραθείσας, εἰ δὲ κατὰ δόξαν, ἔχεις ἐνδόξων προσώπων μαρτυρίας, εἰ δὲ κατὰ φαντασίαν, ἔχεις μύθους ἐγείροντας ταύτην, ὥστε ἐκ πάντων ἔχεις τὸ συμφέρον.